REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-1539/2025-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji Lidiji Repar Habulinec, u pravnoj stvari tužiteljice Nikol Gorički iz Samobora, Velika Rakovica, Ulica Črešni 43 , OIB:57225061588, koju zastupa punomoćnik Pavao Mrkonjić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika PILIKO-MIL d.o.o. Samobor, Dobriše Cesarića 34, OIB:59800214345, kojega zastupa punomoćnik Žarko Adamek, odvjetnik u Samoboru, radi utvrđenja nedopuštenosti odluke o otkazu, nakon glavne rasprave zaključene dana 10. studenoga 2026. u prisutnosti punomoćnika tužiteljice Pavla Mrkonjića, odvjetnika i punomoćnika tuženika Žarka Adamek, odvjetnika, dana 20. studenoga 2026.

r i j e š i o j e

Odbacuje se tužba tužiteljice u dijelu koji glasi:
"Utvrđuje se da Odluka tuženika o redovitom otkazu uvjetovana skrivljenim ponašanjem radnika od 24. travnja 2024. nije dopuštena i da radni odnos tužitelja nije prestao."

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu koji glasi:

" Nalaže se tuženiku da vrati tužitelja na rad na poslove prodavača u roku od 8 dana. Nalaže se tuženiku da tužitelju plati naknadu izgubljene plaće od dana isteka otkaznog roka, to jest od dana 2. svibnja 2024. pa do vraćanja tužitelja na posao te da se na taj iznos plati zakonska zatezna kamata, koja teče od dospijeća svakog pojedinog iznosa pa sve do isplate, te da se tužitelju naknadi parnični trošak sa

zakonskim zateznim kamatama tekućim od donošenja odluke o trošku pa sve do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 8 dana."

II. Nalaže se tužiteljici naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 625,00 eura, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi i tijekom postupka navodi da je s tuženikom sklopila ugovor o radu za radno mjesto prodavača, te da joj je Odlukom tuženika od 24. travnja 2024. otkazan ugovor o radu zbog kršenja obveza iz radnog odnosa. Navodi da je zaprimila Odluku o otkazu 25. travnja 2024., te da je protiv iste podnijela zahtjev za zaštitu prava, ali se tuženik oglušio na takav zahtjev, pa je ponovno podnio zahtjev za zaštitu prava na koji je dana 25. lipnja tuženik odbio primitak pošiljke. navodi da je otkaz nezakonit jer nisu postojali opravdani razlozi za otkazivanje, te predlaže Odluku o otkazu od 24. travnja 2024. utvrditi nezakonitom, te da radni odnos nije prestao, kao i naložiti tuženiku da tužiteljicu vrati natrag na posao, uz isplatu naknada izgubljene plaće od dana isteka otkaznog roka do vraćanja na posao, sve uz naknadu parničnog troška.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka ističe prigovor prekluzije prava na podnošenje tužbe zbog proteka roka, jer je tužiteljica Odluku o otkazu zaprimila 25. travnja 2024., a s kojim danom joj je počeo teći rok iz čl.133. ZR, pa je posljednji dan roka za slanje zahtjeva za zaštitu prava tuženiku bio 10. svibnja 2024. Tuženik nije nikada zaprimio navedeni zahtjev za zaštitu prava te se na isti nije ni mogao očitovati. Iz preslike omotnice dostavljene uz tužbu proizlazi da je pošiljka zaprimljena u pošti 10. svibnja 2024., dok krivnja za neurednu dostavu nije na tuženiku, obzirom se radi o adresi sjedišta tuženika. Tužiteljica nije dokazala kojeg dana je zaprimila neuručenu pošiljku, ali to je svakako bilo prije 18. lipnja 2024., kojega dana joj je počeo teći rok za podnošenje tužbe iz čl.133. ZR. Umjesto podnošenja tužbe u zakonom predviđenom roku, tužiteljica po proteku ponovno putem pošte preporučenom pošiljkom tuženiku navodno dostavlja zahtjev za zaštitu prava. Iz preslike omotnice dostavljene uz tužbu jasno proizlazi da je pošiljka zaprimljena na pošti 18. lipnja 2024. Navedeni zahtjev za zaštitu prava nije nikada zaprimljen kod tuženika, pa je tužiteljica propustila sve zakonom predviđene rokove. Tužiteljica u tužbi navodi da bi tuženik drugi zahtjev za zaštitu prava (koji je već bio podnesen izvan roka) odbio primiti 25. lipnja 2024., no tužiteljica je podnijela tužbu izvan svih rokova predviđenih čl.133. ZR, pa tuženik predlaže istu odbaciti kao nedopuštenu bez ulaženja u meritum spora, dok podredno predlaže odbiti tužbeni zahtjev, uz naknadu parničnog troška.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu, odnosno ugovore o radu na neodređeno vrijeme, Odluku o otkazu uvjetovanom skrivljenim ponašanjem radnika od 24. travnja 2024., Zahtjev za zaštitu prava od 10

svibnja 2024. i presliku potvrde o prijemu na pošti broj R RG 48641758 2 HR od 10. svibnja 2024., drugi Zahtjev za zaštitu prava od 18. lipnja 2024. i preslika potvrde o prijemu na pošti broj R RG 48899887 1 HR od 18. lipnja 2024., preslike povratnice, obračun plaće, stručno-medicinsku ocjenu privremene nesposobnosti za rad osiguranika, Ugovore o radu na određeno vrijeme, opomenu pred otkaz, potvrdu HZMO, izvješće o privremenoj nesposobnosti za rad, dopis.

4. Sud je odbio dokazne prijedloge za saslušanjem tužiteljice, zakonske zastupnice tuženika Jadranke Milaković, pribavom dokumentacije, svjedoka Antonija Milakovića, Perice Milakovića, Ivana Tuškana, kao nepotrebne, obzirom je već iz priloženih dokaza činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno za donošenje odluke o tužbi i tužbenom zahtjevu tužiteljice. Također, sud nije po prijedlogu tužiteljice odgodio ročište dana 10. studenoga 2026., obzirom je sam punomoćnik tužiteljice naveo da mu je podnesak tuženika od 28.10.2026. dostavljen putem e-maila, sukladno rješenju suda od 21.10.2026., no da mu je isti otišao u neželjenu poštu, pri čemu se na isti podnesak isti i očitovao na ročištu dana 10. studenog 2026.

5. Među strankama je sporno da li je tužba tužiteljice podnesena pravodobno, te podredno da li je osnovan tužbeni zahtjev tužiteljice.

6. Prema odredbi čl. 133. stavak 3. Zakona o radu (dalje u tekstu:ZR) radnik koji smatra da mu je poslodavac povrijedio neko pravo iz radnog odnosa, može u roku od 15 dana od dostave odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravo, odnosno od saznanja za povredu prava, zahtijevat od poslodavca ostvarenje toga prava. Ako poslodavac u roku od 15 dana od dostave zahtjeva radnika ne udovolji tom zahtjevu, radnik može u daljnjem roku od 15 dana zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnom sudom.

7. Među strankama nije sporno da je Odluku o otkazu ugovora o radu od 24. travnja 2024. tužiteljica zaprimila dana 25. travnja 2024.

8. Iz dokumentacije u sisu utvrđeno je:
- da je protiv navedene Odluke o otkazu tužiteljica tuženiku zahtjev za zaštitu prava predala putem pošte dana 10. svibnja 2025., o čemu u spisu prileži preslika potvrde o prijemu na pošti pod brojem R RG 48641758 2 HR, dok dokaz o tome da je tuženik isti zaprimio ne prileži spisu, već spisu prileži preslika povratnice da tuženik isto nije zaprimio (list 15 spisa),
- da je tužiteljica drugi zahtjev za zaštitu prava ponovno predala tuženiku putem pošte dana 18. lipnja 2024., o čemu u spisu prileži preslika potvrde o prijemu na listu 14 spisa, te preslika povratnice da tuženik isto nije zaprimio na listu 15 spisa,
- da je tužba kod Općinskog suda u Novom Zagrebu zaprimljena preporučenom pošiljkom dana 24. srpnja 2024.

9. Dakle, tužiteljica je protiv odluke o otkazu od 24. travnja 2024., koju je nesporno zaprimila dana 25. travnja 2024., Zahtjev za zaštitu prava podnijela putem pošte dana 10. svibnja.2024., pod brojem R RG 48641758 2 HR.

10. Spisu prileži povratnica na listu 15 spisa, na kojoj je naznačeno da tuženik na adresi Dobriše Cesarića 34, Samobor, isti nije zaprimio, a kao razlog neuručenja navodi se da isti ne prima (zaokruženo), da je isti umro (označeno), te da je adresa nedovoljna (podcrtano). Uvidom u Sudski registar utvrđeno je da je adresa sjedišta tuženika Ulica Dobriše Cesarića 34, Samobor.

11. Neovisno o tome što tuženik isti Zahtjev za zaštitu prava nije zaprimio, tužiteljici su od toga dana predaje Zahtjeva poštom 10. svibnja 2024. nedvojbeno počeli teći rokovi za sudsku zaštitu iz čl.133. ZR. Naime, u situaciji kada je tužiteljica dana 10.svibnja.2024. putem pošte uputila tuženiku, kao poslodavcu, Zahtjev za zaštitu prava radnika, od toga je dana je počeo teći rok od 15 dana za odgovor, a istekom kojeg, dana 27. svibnja 2024. je počeo teći daljnji rok od 15 dana za predaju tužbe, a koji je istekao 11. lipnja 2024. Dakle, u situaciji, kada poslodavac ne odgovori u zadanom roku, smatra se da poslodavac nije odgovorio na zahtjev, pa protekom tog roka od 15 dana počinje teći daljnji prekluzivni rok od 15 dana za podnošenje tužbe. Člankom 113. Zakona o parničnom postupku, jasno je propisano, da se smatra, kad je podnesak vezan za rok, da je predan u roku ako je predan nadležnom sudu prije nego što protekne rok. Rok za podnošenje tužbe istekao je dana 11. lipnja 2024. Tužba je predana sudu dana 24.srpnja 2024., dakle nakon proteka roka, koji je prekluzivan.

12. Budući da su rokovi iz članka 133. Zakona o radu strogo zakonski prekluzivni rokovi, njihovim protekom tužiteljica je izgubila pravo na sudsku zaštitu, pri čemu je okolnost da je ista ponovno, dana 18. lipnja 2024. uputila putem pošte tuženiku drugi zahtjev za zaštitu prava, posve neodlučna za spor, budući se rok za sudsku zaštitu iz čl.133. ZR računa od dana predaje prvog zahtjev za zaštitu prava radnika poštom preporučeno, neovisno o tome je li isti poslodavac putem pošte isti zaprimio ili se dostava vratila kao neuručena, te je li se ili nije na isti očitovao.

13. Stoga je, obzirom na navedeno, tužba tužiteljice nepravodobna u dijelu kojim predlaže utvrditi nedopuštenost Odluke o otkazu od 24. travnja 2024., te da radni odnos tužiteljice nije prestao, pa je stoga istu valjalo odbaciti, kao u izreci rješenja.

14. Posljedično tome, neosnovan je i zahtjev tužiteljice za vraćanjem na rad, obzirom za isto nisu ispunjene pretpostavke iz čl.124.st.1. ZR, kao i zahtjev za isplatom naknade izgubljene plaće, sukladno čl.95.st.3. ZR, pa je odlučeno kao pod točkom I. izreke presude.

15. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 1. ZPP-a, pa je tuženiku, sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika priznat trošak jednokratne nagrade za cijeli postupka u visini od 250 bodova (Tbr.7.2. OT), što uz vrijednost boda od 2,00 eura iznosi 500,00 eura, uvećano za PDV, odnosno 625,00 eura.

16. Stoga je odlučeno kao pod točkom II. izreke presude.

17. Tužiteljici nije priznat parnični trošak, sukladno čl.154.st.1. ZPP-a, obzirom je ista u cijelosti izgubila parnicu.

U Zagrebu, 20. studenog 2026.

Sutkinja:
Lidija Repar Habulinec

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana dostave. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:
1. punomoćniku tužitelja
2. punomoćniku tuženika

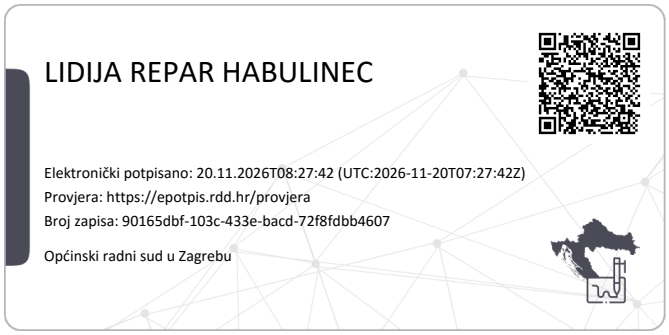

Broj zapisa: **9-30890-5fbcd**

Kontrolni broj: **048e1-bce82-17ce3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.